

از شعله ور کردن آتش جنگ خودداری کنید
جنگ برای اکثریت اهالی فاجعه آفرین و برای
اقلیت لاشخوران جنگی ارمغان آور
ننگ و نفرت بر جنگ افروزان و جنایتکاران جنگی
گسترده ترو مستحکم تر باد همبستگی اکثریت اهالی
جامعه بمثابه قربانیان جنگ آمریکا-اسرائیل
و ایران و جنگ چهل اندی ساله اقلیت در قدرت
حکومت اسلامی در ایران

- برگزاری مراسم گرامیداشت سومین سالگرد قتل کیان پیرفلک بدست نیروهای سرکوب دستگاه
رهبری

- سومین شنبه اعتراضی کارگران جدیدالاستخدام صنعت نفت نسبت به عدم پاسخگویی به مطالبات
در پالایشگاه های دوم، سوم، پنجم، ششم، هفتم، نهم، دهم، یازدهم و دوازدهم و مدیریت عملیات

- تجمع اعتراضی نیروهای پیمانکاری حراست میدان نفتی یادآوران غرب کارون، خوزستان

- گزارش برگزاری مجمع عمومی کانون نویسندگان ایران

- اخراج دانش آموزان بلوچستانی از مدرسه به سبب نداشتن کفش!!!

- نرخ پایین مشارکت اقتصادی زنان در ایران؛ نرخ بیکاری 2 برابری زنان نسبت به مردان

*برگزاری مراسم گرامیداشت سومین سالگرد قتل کیان پیرفلک بدست نیروهای سرکوب دستگاه
رهبری

روز پنج شنبه 22 آبان، مراسم گرامیداشت سومین سالگرد قتل کیان پیرفلک بدست نیروهای سرکوب دستگاه رهبری با شرکت جمعی از اعضای خانواده، دوستان و آشنایان بر سر مزارش در روستای پرچستان شهر ایذه برگزار شد.

در همین رابطه، پدر کیان پیرفلک اطلاعیه ای بشرح زیر منتشر کرد:

برگزاری سومین سالگرد نوگل مان، جاوید نام کیان پیرفلک

بنا بر دلایلی 3 روز زودتر و به صورت خانوادگی در روز پنجشنبه 22 آبان برگزار شد.

از همه ی عزیزانی که حضورت یافتند و کسانی که با پیام و تماس باعث دلگرمی ما شدند بی نهایت سپاس گزاریم. باشد که در شادی شما جبران کنیم.

۲۱/۳/۱۳۹۲

۲۵/۸/۱۴۰۱

پاینده ایران و ایرانی

#کیان_پیرفلک

#پویا_مولایی_راد

نه می‌بخشیم نه فراموش می‌کنیم»

***سومین شنبه اعتراضی کارگران جدیدالاستخدام صنعت نفت نسبت به عدم پاسخگویی به مطالبات در پالایشگاه های دوم، سوم، پنجم، ششم، هفتم، نهم، دهم، یازدهم و دوازدهم و مدیریت عملیات**

روز شنبه 24 آبان برای سومین هفته، کارگران جدیدالاستخدام صنعت نفت برای اعتراض به عدم پاسخگویی به مطالبات مبنی بر بازنگری در ارقام جدول بدو استخدام (اصلاح حقوق کف بگیران)، حذف فوری سمت‌های قائم به شخص و تخصیص سمت‌های سازمانی (اصلاح ساختار + ارتقاء شغلی + انتقال و جابجایی)، انتقال سوابق قبل از استخدام به صندوق بازنشستگی نفت، اجرای کامل ماده 10 قانون وظایف و اختیارات وزارت نفت، اعمال 3 ماه کارآموزی در تعیین حقوق افراد مشمول و واجدالشرايط در شرکت ملی گاز و شرکت‌های تابعه، اعمال فوق العاده نیروهای تبدیل وضعیت یافته، بازنگری و تکمیل دستورالعمل نحوه تعیین پایه شخصی، تعیین دستمزد و پرداخت فوق العاده‌ها و مزایای کارگران رسمی مطابق با مجموعه مقررات اداری و استخدامی کارمندان (اعمال کامل و بدون تحریف فوق العاده‌ها)، اعمال اضافه دستمزد ارتقاء کارگران رسمی، تدوین، ابلاغ و اجرا شیوه‌نامه تسهیلات مسکن کارگران رسمی (تسهیلات مربوطه و موجود در مجموعه مقررات اداری و استخدامی)، انتقال بیمه افراد کبرسن به صندوق بازنشستگی نفت و حذف چشم انداز 10 ساله، عدم تبعیض و رسیدگی فوری به وضعیت رفاهی، بهداشت و درمان و محل اسکان، تکمیل کارت حقوق، فوق العاده نوبتکاری برخی گروه ها و عیدی کارگران رسمی، دست به تجمع در پالایشگاه های دوم، سوم، پنجم، ششم، هفتم، نهم، دهم، یازدهم و دوازدهم و مدیریت عملیات، زدند.

پالایشگاه دوم:

پالایشگاه سوم:

پالایشگاه ششم:

پالایشگاه هفتم:

پالایشگاه نهم:

پالایشگاه دهم:

پالایشگاه یازدهم:

پالایشگاه دوازدهم:

مدیریت عملیات:

***تجمع اعتراضی نیروهای پیمانکاری حراست میدان نفتی یادآوران غرب کارون، خوزستان**

امروز شنبه ۲۴ آبان ۱۴۰۴

همکاران حراستی با وجود طی تمام مسیرها همچنان نسبت به شرایط معیشتی و تعیین تکلیف وضعیت شغلی شان در بلاتکلیفی قرار دارند و نسبت به تداوم آن برای چندمین بار طی یکسال گذشته با دست کشیدن از کار و تجمع اعتراض خود را اعلام نمودند.

خشم و اعتراض این همکاران در برابر سکوت مدیران و مسئولان مربوطه و تبعیض ساختاری است که سالهاست ادامه دارد، بی‌آنکه اراده‌ای برای اصلاح آن مشاهده شود.

دو خواسته فوری مطرح شده این همکاران در تجمع اعتراضی امروز عبارتند از:

۱- اصلاح فوری پیمان حراست و انتقال بودجه از غیرجاری به جاری در چارچوب برقراری عدالت و همخوانی با رویه جاری سایر میادین غرب کارون،

۲- ورود پیمان به سامانه ساپنا و تخصیص شناسه یکتا پس از ۱۵ سال انتظار

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران غیررسمی نفت (ارکان ثالث) از اعتراضات همکاران در میدان نفتی یادآوران و اعتراضات کارگری در تمامی بخش‌های نفت حمایت و پشتیبانی می‌نماید.

***گزارش برگزاری مجمع عمومی کانون نویسندگان ایران**

روز جمعه ۲۳ آبان ۱۴۰۴ مجمع عمومی کانون نویسندگان ایران در منزل یکی از اعضا برگزار شد. در این مجمع اعضای هیئت دبیران، منشی، بازرسان مالی و صندوقدار کانون انتخاب شدند.

دوازدهمین مجمع عمومی در دوره‌ی سوم فعالیت کانون با حضور شمار زیادی از اعضا برگزار شد. در آغاز، حسن اصغری به عنوان رئیس سنی، پس از خوش‌آمدگویی به حاضران، جلسه را با یاد کشتگان کانون نویسندگان ایران، سعید سلطانپور، احمد میرعلایی، غفار حسینی، محمد مختاری، محمد جعفر پوینده و بکتاش آبتین آغاز کرد و از حاضران خواست به یاد درگذشتگان سال گذشته‌ی

کانون نویسندگان ایران یک دقیقه سکوت کنند. سپس هیئت رئیسه مجمع، متشکل از مونا محمدزاده، رئیس، فرامرز سدهی، نایب رئیس، و قارن سوادکوهی، منشی، اداره‌ی جلسه را به عهده گرفت. پس از آن محبوبه موسوی گزارش عملکرد هیئت دبیران در دوره‌ی مأموریت‌شان را خواند. این گزارش پس از بحثی کوتاه مورد تأیید حاضران قرار گرفت و تصویب شد. سپس حافظ موسوی، یکی از بازرسان مالی، گزارش مالی هیئت دبیران را به مجمع ارائه کرد. این گزارش نیز به تصویب مجمع رسید.

پس از آن هیئت نظارت بر انتخابات از میان داوطلبان تشکیل شد که اعضای آن مونا محمدزاده، فرامرز سدهی، قارن سوادکوهی، علی جانوند و منیژه نجم عراقی بودند. سپس جلسه وارد دستور انتخاب اعضای هیئت دبیران، منشی، صندوقدار و بازرسان مالی شد. اسامی نامزدها برای رکن‌های مختلف ثبت و برگه‌های رأی توزیع شد. پس از جمع‌آوری برگه‌های رأی، هیئت نظارت ثبت آرا را آغاز کرد. نتیجه‌ی انتخابات دوازدهمین مجمع عمومی کانون نویسندگان ایران به شرح زیر است :

اعضای اصلی هیئت دبیران به ترتیب آرا :

۱ - آیدا عمیدی

۲ - گلشید کریمیان

۳ - علیرضا بهنام (رأی علیرضا بهنام و روزبه سوهانی برابر بود)

۴ - روزبه سوهانی (رأی روزبه سوهانی و علیرضا بهنام برابر بود)

۵ - رضا خندان (مهابادی)

اعضای جانشین هیئت دبیران به ترتیب آرا :

۱ - علیرضا آدینه

۲ - میلاد جنت

۳ - حسین اکبری (رأی حسین اکبری و علی صبوری برابر بود)

۴ - علی صبوری (رأی علی صبوری و حسین اکبری برابر بود)

۵ - یوسف انصاری

منشی: سروناز احمدی

صندوقدار: قباد حیدر

بازرسان مالی :

۱ - رضا عابد

***اخراج دانش‌آموزان بلوچستانی از مدرسه به سبب نداشتن کفش!!!**

گستردگی و عمق فقر سازی، مطروذسازی، ایجاد حاشیه‌های نا امن و نابرخوردار، محصول سیاست‌های اقتصادی حاکم است.

فقر، امر برساخته‌ی قدرتی است که نابرابری ضامن بقایش است.

ما فقیر شدن را انتخاب نکرده‌ایم، این نتیجه غارت دارایی‌هایی است که از رنج و مرگ ما در دستان قدرت انباشت شده است، ما بیگانه‌ترین فرزندان سرزمین خویشیم. ما دستاورد استثمار دولتی‌هایی هستیم که در ایجاد انواع مافیایا از آشغال تا نفت و دانش و آب، مهارت خارق‌العاده به خرج داده‌اند، تا ما خلق شویم!

فقر ما از زمین نروییده و از آسمان نازل نشده، هنوز از درک این گزاره عاجز و ناتوانید!!

ما جنازه بر دوشانی هستیم که بدون‌تردید، با ترک جنازه‌های خویش، اسباب قدرت شما را به زیر خواهیم کشید.

ما تمامی کسانی که با دیدن و شنیدن این ستم ناروا سکوت می‌کنند شریک ستمگری‌های مهلکی می‌دانیم که در بازتولید آن نقش اساسی دارند.

ما برای همه‌ی آنانی که می‌بینند و می‌دانند و دم فرو بسته‌اند، شرم طلب می‌کنیم، این حس انسانی‌ای که اگر در وجودتان نمرده بود، اسباب تغییر فراهم می‌کرد.

منبع: شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران

***نرخ پایین مشارکت اقتصادی زنان در ایران؛ نرخ بیکاری 2 برابر زنان نسبت به مردان**

زنان کارگر در ایران سهم اندکی از بازار کار دارند اما بیشترین فشار بحران‌ها بر دوش آن‌هاست. نرخ مشارکت اقتصادی پایین، بیکاری دو برابر مردان، تبعیض ساختاری و نبود حمایت اجتماعی، زنان را نخستین قربانی بحران‌های اقتصادی، جنگ و ناترازی انرژی می‌کند؛ به‌ویژه زنان سرپرست خانوار که بار مضاعف معیشتی را به تنهایی بر عهده دارند.

بازار کار ایران سال‌ها است که با چالش‌های ساختاری و بحران‌های پیاپی روبه‌رو است. تورم مزمن، تحریم‌های اقتصادی، ناترازی انرژی، کاهش سرمایه‌گذاری و پیامدهای جنگ‌ها و بحران‌های منطقه‌ای، همگی بر وضعیت اشتغال تاثیر گذاشته‌اند. در این میان، زنان کارگر بیش از همه در معرض آسیب قرار دارند چرا که نه تنها سهم اندکی از بازار کار را به خود اختصاص داده‌اند، بلکه حضورشان در بخش‌هایی متمرکز است که بیشترین ضربه را از بحران‌ها می‌بیند.

آمارها نشان می‌دهد نرخ مشارکت اقتصادی زنان در ایران به‌طور نگران‌کننده‌ای پایین است و بیکاری در میان آنان تقریباً دو برابر مردان است. این شکاف در شرایطی رخ می‌دهد که میلیون‌ها زن، به‌ویژه زنان سرپرست خانوار، مسوول مستقیم تامین معاش خانواده هستند. از سوی دیگر،

تبعیض‌های ساختاری، نگاه‌های جنسیتی و محدودیت‌های فرهنگی باعث شده زنان حتی با داشتن تحصیلات و مهارت، کمتر فرصت شغلی پایدار به دست آورند.

در چنین وضعیتی، هر بحران اقتصادی یا اجتماعی از کرونا گرفته تا قطعی‌های برق و رکودهای تورمی به معنای حذف سریع‌تر زنان از بازار کار است. بررسی وضعیت زنان کارگر و تحلیل چالش‌های پیش روی آنان، می‌تواند چراغی برای اصلاح سیاست‌های اشتغال و حرکت به سوی جامعه‌ای عادلانه‌تر باشد.

مشارکت پایین، نرخ بیکاری بالا، تبعیض ساختاری و بحران‌های پی‌درپی اقتصادی، زنان کارگر را در وضعیت دشوار قرار داده است. به‌ویژه زنان سرپرست خانوار که بار دوجندان بر دوش دارند، بیش از همه از این شرایط رنج می‌برند. اگر سیاست‌گذاران به‌دنبال جامعه‌ای پایدار و عادلانه هستند، باید زنان کارگر را در مرکز برنامه‌های حمایتی قرار دهند. بدون حضور پایدار و برابر زنان در بازار کار، توسعه اقتصادی و اجتماعی پایدار امکان‌پذیر نخواهد بود. در این مورد به آخرین چالش‌های این حوزه و برخی از راهکارها اشاره خواهیم کرد.

فشار مضاعف بر دوش زنان

بازار کار ایران سال‌هاست با بیکاری، تورم، ناترازی انرژی و بحران‌های پی‌درپی دست‌وپنجه نرم می‌کند. در چنین شرایطی، زنان کارگر نخستین گروهی هستند که با حذف شغلی یا کاهش دستمزد روبه‌رو می‌شوند. دلیل این مسئله روشن است، زنان عمدتاً در بخش‌هایی شاغل‌اند که از نظر اقتصادی آسیب‌پذیرند، مثل خدمات، آموزش، فروش، صنایع سبک و ... این حوزه‌ها در برابر بحران‌ها نخستین قربانی تعطیلی یا تعدیل نیرو می‌شوند.

از سوی دیگر، زنان علاوه بر نقش اقتصادی، بار مسئولیت‌های خانگی و مراقبتی را نیز بر دوش دارند. در زمان بحران‌هایی مثل کرونا یا قطعی مکرر برق، بار خانگی سنگین‌تر می‌شود و بسیاری از زنان ناچار به ترک شغل یا کاهش ساعات کار می‌شوند.

زنان در آمارهای بازار کار ایران

بر اساس گزارش‌های مرکز آمار، مشارکت اقتصادی زنان در زمستان ۱۴۰۲ فقط ۱۳.۸ درصد بوده است؛ این یعنی از هر ۱۰ زن در سن کار، کمتر از ۲ نفر وارد بازار کار می‌شوند. در مقابل، نرخ مشارکت مردان بیش از ۶۰ درصد است.

از حدود ۴.۴ میلیون زن فعال در بازار کار، بسیاری با خطر بیکاری روبه‌رو هستند. نرخ بیکاری زنان به طور میانگین ۱۵.۶ درصد گزارش شده؛ تقریباً دو برابر مردان که بیکاری‌شان حدود ۸.۴ درصد است. این شکاف در برخی استان‌ها شدیدتر می‌شود؛ برای مثال در استان‌های مرزی یا محروم، نرخ بیکاری زنان جوان بسیار بالاتر از میانگین کشوری است.

به این ترتیب، حتی اگر زنان وارد بازار کار شوند، شانس کمتری برای یافتن شغل پایدار دارند و احتمال خروجشان از بازار کار بیشتر است.

تبعیض ساختاری و محدودیت فرصت‌ها

یکی از دلایل اصلی آسیب‌پذیری زنان، تبعیض‌های ساختاری است. بسیاری از کارفرمایان همچنان مردان را «نان‌آور اصلی» می‌دانند و هنگام تعدیل نیرو، حفظ شغل مردان را در اولویت قرار می‌دهند. این در حالی است که بخش بزرگی از زنان نیز سرپرست خانوارند و مسوول تأمین معیشت خانواده.

از سوی دیگر، دسترسی زنان به مشاغل پردرآمد و فنی بسیار محدود است. سهم زنان در صنایع انرژی، حمل‌ونقل یا ساخت‌وساز پایین و ناچیز است. بیشتر زنان در مشاغل غیررسمی و خدماتی مشغولند که امنیت شغلی و بیمه ندارند. همین موضوع باعث می‌شود کوچک‌ترین بحران، شغل آنان را نابود کند.

بحران سه‌گانه برای زنان کارگر

بحران‌های بیرونی نیز به شدت بر وضعیت زنان کارگر اثر می‌گذارد. جنگ‌ها و تحریم‌ها موجب تعطیلی صنایع و کاهش سرمایه‌گذاری می‌شود. رکود اقتصادی، قدرت خرید مردم را پایین می‌آورد و تقاضا برای کالا و خدمات کاهش می‌یابد؛ بخش‌هایی که زنان در آن فعال‌ترند بیشترین آسیب را می‌بینند.

ناترازی برق و قطعی‌های مکرر نیز کارگاه‌ها و کارخانه‌ها را با کاهش ساعات کاری یا تعطیلی موقت مواجه می‌کند. در چنین شرایطی، نیروی کار غیررسمی یا پاره‌وقت که اغلب زنان هستند زودتر از بقیه کنار گذاشته می‌شود.

چالش‌های زنان سرپرست خانوار

یکی از گروه‌های بسیار آسیب‌پذیر، زنان سرپرست خانوارند که حدود ۱۲ درصد خانوارهای کشور را تشکیل می‌دهند. این زنان باید هم نقش نان‌آور و هم نقش مراقبتی را ایفا کنند.

آمارها نشان می‌دهد که نرخ بیکاری در میان زنان سرپرست خانوار به مراتب بالاتر است و نزدیک به ۸۰ درصد آنان یا شغل پایدار ندارند یا در بخش غیررسمی فعالیت می‌کنند. حدود نیمی از این زنان تحت پوشش نهادهای حمایتی هستند، اما حمایت‌های موجود کافی نیست. تحصیلات پایین، درآمد اندک و نبود خدمات حمایتی مانند مهدکودک یا بیمه اجتماعی، حلقه فشار را بر این زنان تنگ‌تر می‌کند.

مرور تاریخی؛ از کرونا تا امروز

بحران کرونا ضربه‌ای سهمگین بر اشتغال زنان زد. در آن دوران، نرخ بیکاری زنان ۹ برابر مردان افزایش یافت. تعطیلی مدارس و مراکز نگهداری کودک، مسئولیت‌های خانگی زنان را چند برابر کرد و بسیاری از آنان مجبور به ترک کار شدند.

این تجربه نشان داد که در هر بحرانی، زنان نخستین قربانیان بازار کار هستند. چه در کرونا، چه در تحریم‌ها و چه در بحران انرژی و جنگ، زنان بیش از مردان از چرخه اشتغال خارج می‌شوند و بازگشتشان دشوارتر است.

راهکارهایی برای تغییر وضعیت

همواره فعالان مدنی و فعالان حقوق زنان در تلاش هستند تا بتوانند شرایط را به تعادل برسانند ولی برای تغییر این شرایط، نیاز به سیاست‌های هدفمند و پایدار است که در ادامه به برخی از آنها اشاره خواهیم کرد.

«حمایت ویژه در بحران‌ها»: اختصاص بیمه بیکاری و بسته‌های حمایتی ویژه زنان کارگر.

«گسترش آموزش‌های فنی و مهارتی»: ورود زنان به صنایع پردرآمد و پایدار باید تسهیل شود.

«خدمات عمومی مراقبتی»: ایجاد مهدکودک و مراکز نگهداری سالمندان با هزینه پایین.

«برابری دستمزد و فرصت»: اجرای قوانین ضد تبعیض و نظارت بر پرداخت برابر برای کار برابر.

«حمایت از مشاغل غیررسمی»: بیمه و حمایت اجتماعی برای زنان شاغل در بخش غیررسمی.

گزارش رسانه ای شده بتاريخ 23 آبان

akhbarkargari2468@gmail.com